16/01/2022

Η Εξόδιος Ακολουθία του μακαριστού Αγιοταφίτη Αρχιμανδρίτη Ευσέβιου Δαγγαλά

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Εξεδήμησε προς Κύριον ο Αγιοταφίτης Αρχιμανδρίτης Ευσέβιος Δαγγαλάς, ο οποίος βρέθηκε νεκρός εις το κελλίον αυτού υπό του Γέροντος Δραγουμάνου Αρχιμανδρίτου π. Ματθαίου, το πρωί του Σαββάτου, 15 Ιανουαρίου 2022. Η Εξόδιος Ακολουθία τελέσθηκε στις 3:30 μ.μ. την ίδια ημέρα στο παρεκκλήσιο της Αγίας Θέκλης, προεξάρχοντος της Αυτού Θειοτάτη Μακαριότης Πατριάρχου Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου και συνιερουργούντων πάντων των Αρχιερέων του Πατριαρχείου και πολλών Αγιοταφιτών Πατέρων, με τη συμμετοχή μοναχών, μοναζουσών και λαϊκών από το Ρωσσόφωνο και Αραβόφωνο ποίμνιο καθώς και του Γενικού Προξένου της Ελλάδος στα Ιεροσόλυμα κ. Ευαγγέλου Βλιώρα.

Προ τούτων, ο μακαριστός Αρχιμανδρίτης Ευσέβιος Δαγγαλάς είχε έλθει στον

μοναστηριακό Ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης και έψαλε ως Πρωτοψάλτης αυτού στην εορτή της Αποδόσεως των Χριστουγέννων, ημέρα Πέμπτη, την νύκτα δε της ημέρας ταύτης εθεάθη δι’ επίσκεψιν στον Ναό της Αναστάσεως για την λειτουργία της εορτής της Περιτομής του Χριστού και του Μεγάλου Βασιλείου.

Τον επικήδειο εκφώνησε ο Γέρων Αρχιγραμματέας Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχος, περιέχουσα τα της κατά Θεόν πολιτείας αυτού και διακονίας στο Πατριαρχείο:

“Μακαριώτατε Πάτερ και Δέσποτα,

Σεβασμιώτατοι Άγιοι Αρχιερείς,

Εκλαμπρότατε κ. Γενικέ Πρόξενε της Ελλάδος,

Αγαπητοί εν Χριστώ Πατέρες καί αδελφοί,

Εορτάσαντες προ τινος συν Θεώ εν χαρά καί αγαλλιάσει την Μητρόπολιν των εορτών, των Χριστουγέννων, εν Βηθλεέμ καί εν τη Αγιοταφιτική ημών Αδελφότητι καί χθες την εορτήν της Περιτομής τού Κυρίου καί της μνήμης τού Αγίου Βασιλείου τού Μεγάλου καί τού Νέου Πολιτικού Έτους, μετά λύπης πολλής καί οδύνης ψυχής, την σήμερον, Σάββατον, ημέραν της μνήμης τού Αγίου Σιλβέστρου Πάπα Ρώμης καί τού Αγίου Σεραφείμ τού Σάρωφ, εύρομεν τον αδελφόν ημών, Αρχιμανδρίτην Ευσέβιον αιφνιδίως θανόντα εις το κελλίον αυτού. Είχομεν ίδει τούτον διά τελευταίαν φοράν ψάλλοντα εις τον Ιερόν Ναόν των Αγίων Κωνσταντίνου καί Ελένης την ημέραν της Αποδόσεως της εορτής των Χριστουγέννων.

Την θλίψιν ημών επί τη αιφνιδία αρπαγή ταύτη καί επί τω θλιβερώ χωρισμώ τούτω, δύναται να παραμυθήση Αυτός ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός, ο θανών ως άνθρωπος επί τού Σταυρού καί Αναστάς εκ νεκρών. Μόνον εν τω προσώπω καί τη διδασκαλία Αυτού δίδοται η ίασις της θλίψεως της τετρωμένης ψυχής ημών.

Αναθαρρούντες όθεν αποδίδομεν εις τον εκλιπόντα αγαπητόν αδελφόν ημών όσα η Εκκλησία καθιερωμένα νεκρώσιμα καί εξόδια ορίζει εν τη τελετή ταύτη καί όσα εύφημα καί αξιέπαινα η Αδελφότης ημών αναγνωρίζει αυτώ ότι ούτος εκ Αχλαδοχωρίου Σινικής Σερρών ορμώμενος καί εν ευσεβεί οικογενεία ανατραφείς, προσήλθεν εις νεαράν ηλικίαν εις την Πατριαρχικήν Σχολήν καί φοιτήσας εν αυτή καί αποφοιτήσας ενετάχθη ως μοναχός εις την Αγιοταφιτικήν Αδελφότητα επιδοθείς καί αριστεύσας εις τον Έλληνα λόγον καί την ακριβή Παράδοσιν της Βυζαντινής Μουσικής. Χειροτονηθείς εις διάκονον καί Πρεσβύτερον καί λαβών το

οφφίκιον τού Αρχιμανδρίτου, απεστάλη διά Θεολογικάς σπουδάς εις την Θεολογικήν Σχολήν τού Λένινγκραντ εις Ρωσσίαν, ένθα ηρίστευσεν καί εις την Ρωσσικήν Γλώσσαν.

Επανελθών εις Ιεροσόλυμα, διηκόνησε μετά ζήλου καί αφοσιώσεως εις διαφόρους Αγιοταφιτικάς διακονίας, ως εις τον Πανίερον Ναόν της Αναστάσεως καί την Βασιλικήν της Γεννήσεως εν Βηθλεέμ, την Αρχιγραμματείαν, την Ιεράν Μονήν της Καπερναούμ, την Ιεράν Μονήν τού Αγίου Χαραλάμπους, την Ιεράν Μονήν των Αγίων Θεοπατόρων Ιωακείμ καί Άννης καί το Αρχείον.

Διετέλεσε Λαμπαδάριος τού Πανιέρου Ναού της Αναστάσεως καί επί έτη πολλά Πρωτοψάλτης εις τον Πατριαρχικόν καί Μοναστηριακόν Ναόν των Αγίων Κωνσταντίνου καί Ελένης καί διά της μελιρρύτου φωνής αυτού καί της ακριβούς Βυζαντινής Μουσικής αποδόσεως των ύμνων ηύφραινε, συνεκίνει τας ψυχάς ημών καί έφερε εις κοινωνίαν μετά τού Υψίστου.

«Επελθών, όμως, ο θάνατος, ταύτα πάντα εξηφάνισται». Ουδέποτε θα ακούσωμεν τούτον καί πάλιν εις τον παρόντα αιώνα ηδύνοντα τας ακοάς καί καταπραΰνοντα τας καρδίας ημών, αλλά εις τον μέλλοντα αιώνα εν τη Αναστάσει των νεκρών.

Εν τη πίστει καί ελπίδι ταύτη, παρακαλούμεν τον έχοντα εξουσίαν ζωής καί θανάτου καί αφέσεως αμαρτιών, όπως συγχωρήση αυτώ, ει τι ήμαρτεν ως άνθρωπος εκουσίως η ακουσίως καί δεχθή αυτόν να υμνή Αυτόν καί εις τα ουράνια σκηνώματα Αυτού μετά των οσίων καί δικαίων, ένθα φωτίζει το άπλετον καί άσχετον φως της Τρισηλίου Θεότητος καί παραμυθεί η αγάπη Αυτού η τελεία καί η ευσπλαγχνία Αυτού η αμέτρητος καί ανείκαστος.

Είη η μνήμη αυτού αιωνία!”

Τη συνοδεία της νεκρικής πομπής υπό τον Σεβασμιώτατον Αρχιεπίσκοπον Μαδάβων κ. Αριστόβουλον ενετάφη εις το εν Σιών Κοιμητήριον του Πατριαρχείου.

Αιωνία αυτού η μνήμη.